

Sygn. akt V U 36/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 20 grudnia 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje A. N. emeryturę od (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.12.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił A. N. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 01.01.1999 r. (ale 14 lat 3 miesiące i 6 dni), odmówiono mu bowiem zaliczenia pracy w okresie od 01.08.1979 r. do 14.08.1984 r. w (...) w P., baza w J., gdyż nie przedstawił na tę okoliczność właściwego dokumentu.

Odwołanie od obu tych decyzji wniósł do Sądu A. N., domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, powołując się, że w spornym okresie był kierowcą samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Według danych ZUS A. N., urodzony (...), na dzień 01.01.1999 r. udowodnił łącznie 26 lat, 8 miesięcy i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym w szczególnych warunkach uznano okres 14 lat 3 miesiące i 6 dni. Ze świadectwa pracy wydanego w dniu 06.08.1984 r. przez (...), baza w J., wynika, że A. N. był tam zatrudniony od 01.08.1979 r. do 14.08.1984 r. jako kierowca i otrzymywał dodatek spedycyjny (k4 akt ZUS).

Nie udało się uzyskać dostępu do akt osobowych. Postępowanie dowodowe pozwoliło jednak na ustalenie, że odwołujący się w tym okresie pracował w K., w placówce terenowej Przedsiębiorstwa (...), baza J.. Na wyposażeniu zakładu były tylko samochody ciężarowe, zabudowane meblowozy, wszystkie służyły do przewozu mebli na terenie

całego kraju. Placówka w K.dysponowała najpierw około dziesięcioma, a stopniowo mniejszą ilością samochodów ciężarowych, ciągników siodłowych z naczepą typu S..

Odwołujący się, mając zawodowe prawo jazdy i wykonujący pracę kierowcy już w poprzednim miejscu pracy, od początku, przez cały czas zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...), pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Był to S. (...), zabudowany, tzw. kontener meblowóz (dowód – zeznania odwołującego się i świadków E. S. i L. A. – nagranie rozprawy w dniu 27.01.2014 r.)

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn;

oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 .

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE. Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego, o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art. 27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami). Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownego dokumentu przez sądem możliwe jest wykazywanie charakteru pracy wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się– jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. ((...)) powinien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień wejścia w życie ustawy tj. na 01.01.1999 r.

Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE. Według danych ZUS na dzień 01.01.1999 r. udowodnił wymagany 25 letni składkowy i nieskładkowy

Stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton ujęte jest w dziale VIII pkt. 2 wykazu A stanowiącego załącznik przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami). Definicję ustawową „pracy w szczególnych warunkach” zawiera art. 32 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z tym przepisem za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Praca

taka to ta, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki, np. praca w narażeniu na hałas ponadnormatywny, praca w zapyleniu, w oparach chemicznych, w wysokich temperaturach lub zmiennych warunkach atmosferycznych. Pracę taką pracownik musi wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art. 32 w/w ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu i osoba taka ma prawo do wcześniejszej emerytury niż pozostali ubezpieczeni.

Praca na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton jest pracą w szczególnych warunkach i wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15 lat uprawnia do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku, w oparciu o art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W odniesieniu do kierowców nie ma znaczenia jakiego typu materiały przewozili, dla jakiej branży były przeznaczone, bo uciążliwość, szkodliwość pracy wynika z rodzaju kierowanego pojazdu, a nie z rodzaju przewożonego ładunku. W stosunku do tych pracowników nie ma zastosowania orzecznictwo odnoszące się do branżowych wykazów.

A. N. wniosek o emeryturę złożył w dniu 25 października 2013 r. Wykazał zarówno ogólny staż ubezpieczeniowy jak i ponad 15 letni staż w szczególnych warunkach. Wiek 60 lat ukończył w dniu (...) i wtedy spełnił ostatni z warunków do emerytury w obniżonym wieku.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art. 477¹⁴§2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.